

Ludzie wierzą, że aby odnieść sukces trzeba wcześniej wstawać.

Otóż nie - trzeba wstawać w dobrym humorze.

Marcel Achard

Temat: Dowcipy i kawały czyli uczymy się sztuki udanego żartu.

Cel dydaktyczny:

- uświadomienie pozytywnych i negatywnych skutków żartów
- ukazanie ważnej roli śmiechu/uśmiechu w życiu codziennym, przy zachowaniu granic tzw „dobrego smaku”
- refleksja nad negatywnymi skutkami „żartów nie na miejscu”

Cele wychowawcze:

- uczniowie aktywnie uczestniczą i obserwują zajęcia
- prezentują wyniki swojej pracy
- nie wyśmiewają błędnych odpowiedzi
- podejmują decyzje i uzgadniają je w grupie

Sposób realizacji lekcji.

I. Nauczyciel w kilku zdaniach wprowadza uczniów w tematykę lekcji.

Śmiech towarzyszy nam przez całe życie - od dzieciństwa do starości, jest wartością ponadczasową. Był, jest i będzie zawsze potrzebny. Dzięki niemu czujemy się szczęśliwi, potrafimy zapomnieć o trudnościach dnia codziennego, on też rozjaśnia szare dni życia, pozwala patrzeć na świat przez "różowe okulary", dostrzegać całe jego piękno i bogactwo. Dowcip pozwala często powiedzieć to, co niedozwolone. Jest narzędziem krytyki świata i ludzkich ułomności. Dowcipy bywają zabawne i niesmaczne. Trzeba wiedzieć gdzie, kiedy, komu i jaki dowcip można opowiedzieć. Dowcipu tak jak wielu innych umiejętności trzeba i można się nauczyć. Posługiwanie się „narzędziem błaznów” jest sztuką.

II. Nauczyciel zawiesza na tablicy duży arkusz papieru ze schematem metaplanu.

Przedstawia problem do wspólnego przedyskutowania **"Jak żartować?"**. Uczniowie w grupach maksymalnie 4 osobowych uzupełniają uproszczony schemat metaplanu jak jest/jak być powinno.

Przykładowy metaplan

"Jak żartujemy?"

Jak jest?	Jak powinno być?
- Wiele osób żartuje z wyglądu innych - Żartując robimy sobie przykrości - Wyśmiewamy się ze słabszych - Nie zastanawiamy się nad konsekwencjami swoich dowcipów - Myślimy tylko o tym, aby nam było wesoło	- Nie powinno się żartować z ubioru lub wyglądu innych, każdy ma prawo ubierać się jak chce - Trzeba się zawsze zastanowić, czy swoim żartem nie zrobimy przykrości innym - Zastanawiamy się, czy podobny żart nie sprawiłby nam przykrości

Dlaczego nie jest tak, jak powinno? (wspólne wnioski)

- Często nie zastanawiamy się, czy nasz żart będzie zrozumiały i zabawny dla innych.
- Pragniemy na siebie zwrócić uwagę, zaimponować innym
- Nie zdajemy sobie sprawy, że to co bawi nas, innym może sprawić przykrość.

Wnioski (praca z całą klasą)

- Zanim opowiemy lub zrobimy komuś dowcip, zastanówmy się, czy komuś nie zrobimy tym przykrości.
- Nigdy nie należy żartować z wyglądu innych, światopoglądu, pochodzenia itp
- Żart jest śmieszny wtedy, gdy bawi opowiadającego i wszystkich słuchaczy.

- Trzeba mieć do siebie dystans i umieć się z siebie śmiać

III. Uczniowie dyskutują wspólnie odpowiadając na pytania nauczyciela:

- 1) Gdzie kończy się żart, a zaczyna obrażanie drugiej osoby?
 - 2) Z kogo nie wypada się śmiać?
 - 3) Czy znacie programy telewizyjne, w których prowadzący żartują ze sławnych osób ze świata kultury, polityki?
 - 4) Czy zapadły Wam w pamięć takie pytania lub żarty, które mogły obrazić rozmówcę uczestniczącego w nagraniu?
 - 5) Czy są miejsca, gdzie nie wypada śmiać się i żartować? Dlaczego?
 - 6) Czy są tematy, osoby, z których nie powinniśmy żartować?
4. Nauczyciel pyta , o znajomość przysłów, maksym, sentencji, które można wpisać do wniosków np „ Nie czyni drugiemu co Tobie nie miłe”. Praca metodą burzy mózgów lub/i ze słownikiem przysłów
- Nauczyciel rozdaje grupom karteczki z wydrukowanymi związkami frazeologicznymi:

- Stroić z kogoś żarty
- Żarty się skończyły
- Żarty na bok
- Sypać dowcipami jak z rękawa
- Z tym nie ma żartów
- Nie mieć humoru
- Znosić czyjeś humory

Uczniowie objaśniają sens podanych wyrażeń

Nauczyciel prosi wybranego ucznia, aby jeszcze raz przeczytał wnioski końcowe z tabeli (metaplan). Pyta, czy uczniowie chcieliby coś dodać.

np. **Należy żartować, ale niedopuszczalne są żarty złośliwe, obrażające.**

W szkole potrzebne są dowcipy i śmieszne sytuacje, ale nie mogą one nikogo obrażać, deprymować lub przeszkadzać w prowadzeniu zajęć.